

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

Nr. 432 din 21.02.2019 2019

privind aprobarea Codului Etic și de Integritate al Funcționarilor Publici și al Personalului Contractual din cadrul Ministerului Sănătății

Văzând Referatul de aprobare al Direcției Control și Integritate nr. SP 3366 din 21.02.2019

În temeiul dispozițiilor Art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

Ministrul sănătății emite următorul

ORDIN:

Art. 1 Se aprobă Codul Etic și de Integritate al Funcționarilor Publici și al Personalului Contractual din cadrul Ministerului Sănătății prevăzut în Anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2 Direcția control și integritate din cadrul Ministerului Sănătății va publica pe site-ul instituției Codul Etic și de Integritate al Funcționarilor Publici și al Personalului Contractual din cadrul Ministerului Sănătății și îl va distribui, în format letric, tuturor structurilor din cadrul Ministerului Sănătății.

Art. 3 Directorii generali, directorii generali adjuncți, directorii, directorii adjuncți, șefii de servicii, șefii de birouri, coordonatorii compartimentelor din cadrul Ministerului Sănătății au obligația de a duce la cunoștința personalului din subordine prevederile Codului Etic și de Integritate al Funcționarilor Publici și al Personalului Contractual din cadrul Ministerului Sănătății.

Art. 4 Nerespectarea prevederilor Codului Etic și de Integritate al Funcționarilor Publici și al Personalului Contractual din cadrul Ministerului Sănătății constituie abatere și atrage după sine răspunderea disciplinară în condițiile legii.

**CODUL ETIC ȘI DE INTEGRITATE
AL
FUNȚIONARILOR PUBLICI ȘI AL PERSONALULUI CONTRACTUAL
DIN CADRUL
MINISTERULUI SĂNĂTĂȚII**

Capitolul I

Cadrul legislativ

- Legea nr. 188/1999, privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare.
- Legea nr. 7/2004 privind Codul de conduita a functionarilor publici, republicat 2007;
- Legea nr. 53/2003 Codul Muncii, republicată.
- Legea nr. 477/2004 privind Codul de conduită a personalului contractual din autoritățile și instituțiile publice
- Legea 176/2010 privind integritatea in exercitarea functiilor si demnitatilor publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind infiintarea, organizarea si functionarea Agentiei Nationale de Integritate, precum si pentru

modificarea și completarea altor acte normative, cu modificările și completările ulterioare:

- Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare;
- Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârea de Guvern nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârea de Guvern nr. 583/2016 privind aprobarea Strategiei naționale anticorupție pe perioada 2016-2020, a seturilor de indicatori de performanță, a riscurilor asociate obiectivelor și măsurilor din strategie și a surselor de verificare, a inventarului măsurilor de transparență instituțională și de prevenire a corupției, a indicatorilor de evaluare, precum și a standardelor de publicare a informațiilor de interes public;
- Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările ulterioare;
- Legea nr. 251/2004 privind unele măsuri referitoare la bunurile primite cu titlu gratuit cu prilejul unor acțiuni de protocol în exercitarea mandatului sau a funcției;
- Legea nr. 571/2004 privind protecția personalului din autoritățile publice, instituțiile publice și din alte unități care semnalează încălcări ale legii;
- Legea nr. 115/1996, pentru declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, a unor persoane cu funcții de conducere și de control și a funcționarilor publici, cu modificările și completările ulterioare;
- Legea nr. 544/2001, privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare;
- Regulamentul nr. 679/2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor).

Capitolul II

Domeniu de aplicare

Art. 1 (1) Codul etic și de integritate, denumit în continuare "Codul", reglementează normele de conduită etică, profesională și de integritate la care aderă toți demnitarii, funcționarii publici și personalul contractual din cadrul Ministerului Sănătății, precum și colaboratorii instituției.

(2) Normele de conduită etică, profesională și de integritate prevăzute de prezentul Cod sunt obligatorii pentru toți angajații Ministerului Sănătății, denumiți în continuare "personalul", (atât pentru funcționarii publici încadrați în baza prevederilor Legii nr. 188/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cât și pentru personalul contractual, care au contracte de muncă conform Legii nr. 53/2003).

Art. 2. Codul urmărește asigurarea calității actului administrativ, realizarea interesului public, prevenirea și eliminarea faptelor de corupție în cadrul Ministerului Sănătății, prin:

- a) stabilirea normelor de conduită etică, profesională și de integritate necesare realizării unor raporturi sociale și profesionale corespunzătoare creării și menținerii unui nivel înalt al prestigiului instituției și al personalului acesteia;
- b) informarea publică cu privire la normele de conduită etică și de integritate a categoriilor de personal prevăzute la art. 1 alin. (2), prin publicarea pe site-ul instituției a acestui cod;
- c) crearea unui climat de încredere și respect reciproc în cadrul instituției, pe de o parte și între personalul instituției și alte instituții, pe de altă parte;

Capitolul III

Principii generale

Art. 3 (1) Principiile care guvernează conduita profesională a personalului din cadrul Ministerului Sănătății sunt cele prevăzute la art. 3 din Legea nr. 7/2004 privind Codul de conduită a funcționarilor publici, republicată și la art. 3 din Legea nr. 477/2004 privind Codul de conduită a personalului contractual din autoritățile și instituțiile publice, după cum urmează:

- a) supremația Constituției și a legii, principiu conform căruia personalul are îndatorirea de a respecta Constituția și legile țării;
- b) prioritatea interesului public, principiu conform căruia personalul Ministerului Sănătății are îndatorirea de a considera interesul public mai presus decât interesul personal, în exercitarea funcției;
- c) asigurarea egalității de tratament a cetățenilor în fața autorităților și instituțiilor publice, principiu conform căruia personalul Ministerului Sănătății are îndatorirea de a aplica același regim juridic în situații identice sau similare;
- d) profesionalismul, principiu conform căruia personalul Ministerului Sănătății are obligația de a îndeplini atribuțiile de serviciu cu responsabilitate, competență, eficiență, corectitudine și conștiinciozitate;
- e) imparțialitatea și independența, principiu conform căruia personalul Ministerului Sănătății este obligat să aibă o atitudine obiectivă, neutră față de orice interes politic, economic, religios sau de altă natură, în exercitarea funcției;
- f) integritatea morală, principiu conform căruia personalului Ministerului Sănătății îi este interzis să solicite sau să accepte, direct ori indirect, pentru ei sau pentru alții, vreun avantaj ori beneficiu în considerarea funcției pe care o dețin, sau să abuzeze în vreun fel de această funcție;

g) libertatea gândirii și a exprimării, principiu conform căruia personalul Ministerului Sănătății poate să-și exprime și să-și fundamenteze opiniile, cu respectarea ordinii de drept și a bunelor moravuri;

h) cinstea și corectitudinea, principiu conform căruia în exercitarea funcției și în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu personalul Ministerului Sănătății trebuie să fie de bună-credință;

i) deschiderea și transparența, principiu conform căruia activitățile desfășurate de personalul Ministerului Sănătății în exercitarea funcției sale sunt publice și pot fi supuse monitorizării cetățenilor

(2) Principiile care guvernează protecția avertizării în interes public sunt cele prevăzute la art. 4 din Legea nr. 571/2004, după cum urmează:

a) principiul legalității, conform căruia autoritățile și instituțiile publice din cadrul administrației publice centrale, administrației publice locale, aparatului Parlamentului, aparatului de lucru al Administrației Prezidențiale, aparatului de lucru al Guvernului, autorităților administrative autonome, instituțiilor publice de cultură, educație, sănătate și asistență socială, companiilor naționale, regiilor autonome de interes național și local, precum și societăților naționale cu capital de stat, persoanele numite în consilii științifice și consultative, comisii de specialitate și în alte organe colegiale organizate în structura ori pe lângă autoritățile sau instituțiile publice au obligația de a respecta drepturile și libertățile cetățenilor, normele procedurale, libera concurență și tratamentul egal acordat beneficiarilor serviciilor publice, potrivit legii;

b) principiul supremației interesului public, conform căruia, în înțelesul legii, ordinea de drept, integritatea, imparțialitatea și eficiența autorităților publice și instituțiilor publice sunt ocrotite și promovate de lege;

c) principiul responsabilității, conform căruia orice persoană care semnalează încălcări ale legii este datoare să susțină reclamația cu date sau indicii privind fapta săvârșită;

d) principiul nesancționării abuzive, conform căruia nu pot fi sancționate persoanele care reclamă ori sesizează încălcări ale legii, direct sau indirect, prin aplicarea unei sancțiuni inechitabile și mai severe pentru alte abateri disciplinare. În cazul avertizării în interes public, nu sunt aplicabile normele deontologice sau profesionale de natură să împiedice avertizarea în interes public;

e) principiul bunei administrări, conform căruia autoritățile publice și instituțiile publice sunt datorate să își desfășoare activitatea în realizarea interesului general, cu un grad ridicat de profesionalism, în condiții de eficiență, eficacitate și economicitate a folosirii resurselor;

f) principiul bunei conduite, conform căruia este ocrotit și încurajat actul de avertizare în interes public cu privire la aspectele de integritate publică și bună administrare, cu scopul de a spori capacitatea administrativă și prestigiul autorităților publice și al instituțiilor publice

g) principiul echilibrului, conform căruia nicio persoană nu se poate prevala de prevederile legale pentru a diminua sancțiunea administrativă sau disciplinară pentru o faptă a sa mai gravă;

h) principiul bunei-credințe, conform căruia este ocrotită persoana încadrată într-o autoritate publică, instituție publică sau în altă unitate bugetară care a făcut o sesizare, convinsă fiind de realitatea stării de fapt sau că fapta constituie o încălcare a legii

Art. 4. În înțelesul prezentului cod, expresiile și termenii prevăzuți la art. 4 din Legea nr. 7/2004 privind Codul de conduită a funcționarilor publici, la art. 4 din Legea nr. 477/2004 privind Codul de conduită a personalului contractual din autoritățile și instituțiile publice și la art. 3 din Legea nr. 571/2004 privind protecția personalului din autoritățile publice, instituțiile publice și din alte unități care semnaleză încălcări ale legii, au aceleași semnificații.

Capitolul IV

Valori fundamentale

Art. 5. (1) Prezentul Cod are drept fundament patru valori - responsabilitate, profesionalism, integritate și transparență - și patru principii corespondente, care trebuie să guverneze comportamentul etic și profesional al personalului și colaboratorilor Ministerului Sănătății.

Principiile care corespund celor patru valori sunt:

(a) *Principiul responsabilității*. Personalul Ministerului Sănătății trebuie să se asigure că prin modul în care își îndeplinește atribuțiile de serviciu sau desfășoară orice altă activitate profesională colaterală respectă interesul public, interesele legitime și drepturile cetățenilor și nu afectează demnitatea și integritatea acestora

(b) *Principiul profesionalismului*. Toate atribuțiile de serviciu care revin personalului Ministerului Sănătății trebuie îndeplinite cu maximum de eficiență și eficacitate, conform competențelor deținute și în cunoștință de cauză în ceea ce privește reglementările legale.

(c) *Principiul integrității*. În orice situație, personalul Ministerului Sănătății trebuie să adopte un comportament bazat pe respect, imparțialitate, obiectivitate, onestitate, egalitate de șanse și nediscriminare, deschidere și diligență față de cetățean și fără ingerințe care să afecteze interesul public, interesele legitime și drepturile cetățenilor ori prestigiul instituțional.

(d) *Principiul transparenței*. Personalul Ministerului Sănătății trebuie să promoveze guvernarea deschisă către cetățean, să asigure accesul neîngrădit la informațiile de interes public, dar în același timp să protejeze informațiile care nu sunt publice de care este responsabil ori de care a luat la cunoștință.

(2) Pentru a putea acționa în conformitate cu valorile instituției, personalul are nevoie de sprijin și de o comunicare deschisă, în special atunci când este vorba despre ajutorul acordat pentru rezolvarea dilemelor etice.

(3) Personalul este liber să comunice preocupările în materie de etică. Personalul de conducere al instituției trebuie să creeze un mediu adecvat acestui tip de comunicare.

(4) Personalul de conducere are obligația să supravegheze comportamentul angajaților referitor la etică și integritate, și să trateze în mod adecvat orice abatere de la codul de conduită.

Capitolul V

Norme de conduită etică și de integritate a personalului Ministerului Sănătății

Art 6. Asigurarea unui serviciu public de calitate

(1) Personalul Ministerului Sănătății are obligația de a asigura un serviciu public de calitate în beneficiul cetățenilor, prin participarea activă la luarea deciziilor și la transpunerea lor în practică, în scopul realizării competențelor instituției și în acord cu atribuțiile stabilite prin fișa postului.

(2) În exercitarea funcției, personalul Ministerului Sănătății are obligația de a avea un comportament profesionist, precum și de a asigura, în condițiile legii, transparența administrativă, pentru a câștiga și a menține încrederea publicului în integritatea, imparțialitatea și eficacitatea instituției.

Art 7. Loialitatea față de Constituție și lege

(1) Personalul Ministerului Sănătății are obligația ca, prin actele și faptele sale, să respecte Constituția, legile țării și să acționeze pentru punerea în aplicare a dispozițiilor legale, în conformitate cu atribuțiile care îi revin, cu respectarea eticii profesionale.

(2) Personalul Ministerului Sănătății trebuie să se conformeze dispozițiilor legale privind restrângerea exercițiului unor drepturi, datorată naturii funcțiilor deținute.

Art. 8. Loialitatea față de autoritățile și instituțiile publice

(1) Personalul Ministerului Sănătății are obligația de a apăra în mod loial prestigiul instituției, precum și de a se abține de la orice act ori fapt care poate produce prejudicii imaginii sau intereselor legale ale acesteia.

(2) Personalului Ministerului Sănătății îi este interzis:

a) să exprime în public aprecieri neconforme cu realitatea în legătură cu activitatea Ministerului Sănătății, cu politicile și strategiile acesteia ori cu proiectele de acte cu caracter normativ sau individual;

b) să facă aprecieri neautorizate în legătură cu litigiile aflate în curs de soluționare și în care Ministerul Sănătății are calitatea de parte;

c) să dezvăluie informații care nu au caracter public, în alte condiții decât cele prevăzute de lege;

d) să dezvăluie informațiile la care au acces în exercitarea funcției, dacă această dezvăluire este de natură să atragă avantaje necuvenite ori să prejudicieze imaginea sau drepturile instituției ori ale alor funcționari, precum și ale persoanelor fizice sau juridice;

e) să acorde asistență și consultanță persoanelor fizice sau juridice în vederea promovării de acțiuni juridice ori de altă natură împotriva statului sau a Ministerului Sănătății.

(3) Prevederile alin. (2) lit. a) - d) se aplică și după încetarea raportului de serviciu sau raportului de muncă, pentru o perioadă de 2 ani, dacă dispozițiile din legi speciale nu prevăd alte termene.

(4) Dezvăluirea informațiilor care nu au caracter public sau remiterea documentelor care conțin asemenea informații, la solicitarea reprezentanților unei alte autorități ori instituții publice, este permisă numai cu acordul ministrului sănătății.

(5) Prevederile prezentului cod nu pot fi interpretate ca o derogare de la obligația legală a angajaților de a furniza informații de interes public celor interesați, în condițiile legii, sau ca o derogare de la dreptul personalului de a face sesizări în baza Legii nr. 571/2004 privind protecția personalului din autoritățile publice, instituțiile publice și din alte unități care semnaleză încălcări ale legii.

Art. 9. Libertatea opiniilor.

(1) În îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, personalul Ministerului Sănătății are obligația de a respecta demnitatea funcției deținute, corelând libertatea dialogului cu promovarea intereselor Ministerului Sănătății.

(2) În activitatea sa personalul Ministerului Sănătății are obligația de a respecta libertatea opiniilor și de a nu se lăsa influențați de considerente personale sau de popularitate. În exprimarea opiniilor, angajații trebuie să aibă o atitudine conciliantă și să evite generarea conflictelor datorate schimbului de păreri.

Art. 10. Activitatea publică

(1) Relațiile cu mijloacele de informare în masă se asigură de către angajați desemnați în acest sens de către ministrul sănătății, în condițiile legii.

(2) Angajații desemnați să participe la activități sau dezbateri publice, în calitate oficială, trebuie să respecte limitele mandatului de reprezentare încredințat de ministrul sănătății.

(3) În cazul în care nu sunt desemnați în acest sens, angajații pot participa la activități sau dezbateri publice, având obligația de a face cunoscut faptul că opinia exprimată nu reprezintă punctul de vedere oficial al Ministerului Sănătății.

Art. 11. Activitatea politică

În exercitarea funcției, personalului din cadrul Ministerului Sănătății îi este interzis.

a) să participe la colectarea de fonduri pentru activitatea partidelor politice.

b) să furnizeze sprijin logistic candidaților la funcții de demnitate publică;

c) să colaboreze, în afara relațiilor de serviciu, cu persoanele fizice sau juridice care fac donații ori sponsorizări partidelor politice;

d) să afișeze, în cadrul autorităților sau instituțiilor publice, însemne ori obiecte inscripționate cu sigla sau denumirea partidelor politice ori a candidaților acestora.

Art. 12. Folosirea imaginii proprii

În considerarea funcției deținute, personalului din cadrul Ministerului Sănătății îi este interzis să permită utilizarea numelui sau imaginii proprii în acțiuni publicitare pentru promovarea unei activități comerciale, precum și în scopuri electorale.

Art. 13. Cadrul relațiilor în exercitarea funcției

(1) În relațiile cu alți angajați din cadrul Ministerului Sănătății, precum și cu persoanele fizice sau juridice, personalul Ministerului Sănătății este obligat să aibă un comportament bazat pe respect, bună-credință, corectitudine și amabilitate.

(2) Personalul Ministerului Sănătății are obligația de a nu aduce atingere onoarei, reputației și demnității altor angajați din cadrul Ministerului Sănătății, precum și persoanelor cu care intră în legătură în exercitarea funcției, prin:

- a) întrebuințarea unor expresii jignitoare;
- b) dezvăluirea unor aspecte ale vieții private;
- c) formularea unor sesizări sau plângeri calomnioase.

(3) Personalul Ministerului Sănătății trebuie să adopte o atitudine imparțială și justificată pentru rezolvarea clară și eficientă a problemelor cetățenilor. Personalul Ministerului Sănătății are obligația să respecte principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, prin:

- a) promovarea unor soluții similare sau identice raportate la aceeași categorie de situații de fapt;

b) eliminarea oricărei forme de discriminare bazate pe aspecte privind naționalitatea, convingerile religioase și politice, starea materială, sănătatea, vârsta, sexul sau alte aspecte.

Art. 14. Conduita în cadrul relațiilor internaționale

(1) Personalul Ministerului Sănătății care reprezintă Ministerul Sănătății în cadrul unor organizații internaționale, instituții de învățământ, conferințe, seminarii și alte activități cu caracter internațional au obligația să promoveze o imagine favorabilă țării și autorității sau instituției publice pe care o reprezintă.

(2) În relațiile cu reprezentanții altor state, personalului Ministerului Sănătății îi este interzis să exprime opinii personale privind aspecte naționale sau dispute internaționale

(3) În deplasările externe, personalul Ministerului Sănătății este obligat să aibă o conduită corespunzătoare regulilor de protocol și le este interzisă încălcarea legilor și obiceiurilor țării gazdă.

Art. 15. Interdicția privind acceptarea cadourilor, serviciilor și avantajelor

(1) Personalului din cadrul Ministerului Sănătății îi este interzis să solicite ori să accepte cadouri, servicii, favoruri, invitații sau orice alt avantaj, care le sunt destinate personal, familiei, părinților, prietenilor ori persoanelor cu care au avut relații de afaceri sau de natură politică, care le pot influența imparțialitatea în exercitarea funcțiilor deținute ori pot constitui o recompensă în raport cu aceste funcții.

(2) Persoanele care au calitatea de demnitar public și cele care dețin funcții de demnitate publică, persoanele cu funcții de conducere și de control, funcționarii publici, personalul contractual, precum și celelalte persoane care au obligația legală de a-și declara averea, au îndatorirea de a declara și prezenta ministrului sănătății, în termen de 30 de zile de la primire, bunurile pe care le-au primit cu titlu gratuit în cadrul unor activități de protocol în exercitarea funcției.

(2) Sunt exceptate de la prevederile alin. (2):

a) medaliile, decorațiile, insignele, ordinele, eșarfele, colanele și altele asemenea, primite în exercitarea demnității sau a funcției;

b) obiectele de birotică cu o valoare de până la 50 euro.

Art. 16. Participarea la procesul de luare a deciziilor

(1) În procesul de luare a deciziilor, personalul are obligația să acționeze conform prevederilor legale și să își exercite capacitatea de apreciere în mod fundamentat și imparțial.

(2) Personalului Ministerului Sănătății îi este interzis să promită luarea unei decizii de către Ministerul Sănătății, de către alți angajați, precum și îndeplinirea atribuțiilor în mod privilegiat.

Art. 17. Obiectivitate în evaluare

(1) În exercitarea atribuțiilor specifice funcțiilor publice de conducere, funcționarii publici au obligația să asigure egalitatea de șanse și tratament cu privire la dezvoltarea carierei în funcția publică pentru personalul din subordine.

(2) Funcționarii publici de conducere au obligația să examineze și să aplice cu obiectivitate criteriile de evaluare a competenței profesionale pentru personalul din subordine, atunci când propun ori aprobă avansări, promovări, transferuri, numiri sau eliberări din funcții ori acordarea de stimulente materiale sau morale, excluzând orice formă de favoritism ori discriminare.

(3) Se interzice funcționarilor publici de conducere să favorizeze sau să defavorizeze accesul ori promovarea în funcția publică pe criterii discriminatorii, de rudenie, afinitate sau alte criterii neconforme cu principiile menționate.

Art. 18. Folosirea prerogativelor funcției deținute

(1) Este interzisă folosirea de către personalul Ministerului Sănătății, în alte scopuri decât cele prevăzute de lege, a prerogativelor funcției deținute.

(2) Prin activitatea de luare a deciziilor, de consiliere, de elaborare a proiectelor de acte normative, de evaluare sau de participare la anchete ori acțiuni de control, personalului Ministerului Sănătății îi este interzisă urmărirea obținerii de foloase sau avantaje în interes personal ori producerea de prejudicii materiale sau morale altor persoane.

(3) Personalului Ministerului Sănătății îi este interzis să folosească poziția oficială pe care o deține sau relațiile pe care le-a stabilit în exercitarea funcției, pentru a influența anchetele interne ori externe sau pentru a determina luarea unei anumite măsuri.

(4) Personalului Ministerului Sănătății îi este interzis să impună altor angajați din cadrul Ministerului Sănătății să se înscrie în organizații sau asociații, indiferent de natura acestora, ori să le sugereze acest lucru, promițându-le acordarea unor avantaje materiale sau profesionale.

Art. 19 Utilizarea resurselor publice

(1) Personalul Ministerului Sănătății este obligat să asigure ocrotirea proprietății publice și private a statului, să evite producerea oricărui prejudiciu, acționând cu diligența unui bun proprietar.

(2) Personalul Ministerului Sănătății are obligația să folosească timpul de lucru, precum și bunurile aparținând Ministerului Sănătății numai pentru desfășurarea activităților aferente funcției deținute.

(3) Personalul Ministerului Sănătății trebuie să propună și să asigure, potrivit atribuțiilor care îi revin, folosirea utilă și eficientă a banilor publici, în conformitate cu prevederile legale.

(4) Personalului Ministerului Sănătății care desfășoară activități publicistice în interes personal sau activități didactice, îi este interzis să folosească timpul de lucru ori logistica Ministerului Sănătății pentru realizarea acestora.

Art. 20. Limitarea participării la achiziții, concesiuni sau închirieri

(1) Personalul Ministerului Sănătății poate achiziționa un bun aflat în proprietatea privată a statului, supus vânzării în condițiile legii, cu excepția următoarelor cazuri:

a) când a luat cunoștință, în cursul sau ca urmare a îndeplinirii atribuțiilor de serviciu, despre valoarea ori calitatea bunurilor care urmează să fie vândute;

b) când a participat, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, la organizarea vânzării bunului respectiv;

c) când poate influența operațiunile de vânzare sau când a obținut informații la care persoanele interesate de cumpărarea bunului nu au avut acces.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și în cazul concesiunii sau închirierii unui bun aflat în proprietatea publică ori privată a statului

(3) Personalului Ministerului Sănătății îi este interzisă furnizarea informațiilor referitoare la bunurile proprietate publică sau privată a statului, supuse operațiunilor de vânzare, concesiune sau închiriere, în alte condiții decât cele prevăzute de lege.

Declararea averii și a intereselor

Art. 21. (1) Următoarele categorii de personal au obligația completării declarațiilor de avere și de interese

- ministrul sănătății;
- secretarii de stat;
- subsecretarii de stat
- înalții funcționari publici
- persoane angajate în baza unui contract individual de muncă care ocupă funcții de conducere, de control sau care administrează sau implementează programe sau proiecte finanțate din fonduri externe sau bugetare;
- funcționarii publici, inclusiv cei cu statut special;

- personalul încadrat la cabinetul demnitarului;
- persoanele detașate de la Ministerul Sănătății, la altă instituție;
- persoanele detașate de la altă instituție, la Ministerul Sănătății.

Incompatibilități și Conflicte de interese

Art. 22. (1) Personalul Ministerului Sănătății are datoria legală, morală și profesională de a se asigura că în timpul exercitării activității nu se află în conflict de interese sau într-o situație de incompatibilitate, așa cum sunt definite acestea în legislația în vigoare, și în spiritul acestui cod.

(2) În cazul în care intervine o situație de conflict de interese sau incompatibilitate, personalul Ministerului Sănătății trebuie să sesizeze în scris, în maximum 7 zile lucrătoare de la apariția situației de conflict de interese sau stării de incompatibilitate, superiorii ierarhici. În astfel de situații, conducerea Ministerului Sănătății are obligația de a se asigura, prin măsuri instituționale, că a fost evitat conflictul de interese sau incompatibilitatea declarate, fără a aduce atingere demnității persoanei și drepturilor profesionale și contractuale ale celui care face obiectul conflictului de interese, respectiv incompatibilității sesizate.

Art. 23. (1) Prin conflict de interese se înțelege situația în care persoana ce exercită o demnitate publică sau o funcție publică are un interes personal de natură patrimonială, care ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate a atribuțiilor care îi revin potrivit Constituției și altor acte normative.

(2) Principiile care stau la baza prevenirii conflictului de interese în exercitarea demnităților publice și funcțiilor publice sunt: imparțialitatea, integritatea, transparența deciziei și supremația interesului public.

(3) Personalul din Ministerul Sănătății este în conflict de interese dacă se află în una dintre următoarele situații:

a) este chemat să rezolve cereri, să ia decizii sau să participe la luarea deciziilor cu privire la persoane fizice și juridice cu care are relații cu caracter patrimonial;

b) participa în cadrul aceleiași comisii, constituite conform legii, cu funcționari publici care au calitatea de soț sau rudă de gradul I;

c) interesele sale patrimoniale, ale soțului sau rudelor sale de gradul I pot influența deciziile pe care trebuie să le ia în exercitarea funcției.

(2) În cazul existenței unui conflict de interese, angajatul este obligat să se abțină de la rezolvarea cererii, luarea deciziei sau participarea la luarea unei decizii și să-l informeze de îndată pe șeful ierarhic căruia îi este subordonat direct. Acesta este obligat să ia măsurile care se impun pentru exercitarea cu imparțialitate a funcției, în termen de cel mult 3 zile de la data luării la cunoștință

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1), ministrul sănătății, la propunerea șefului ierarhic căruia îi este subordonat direct angajatul în cauza, va desemna un alt angajat, care are aceeași pregătire și nivel de experiență.

(4) Încălcarea dispozițiilor alin. (2) poate atrage, după caz, răspunderea disciplinară, administrativă, civilă ori penală, potrivit legii.

Art. 24. (1) Calitatea de funcționar public este incompatibilă cu exercitarea oricărei alte funcții publice sau calități decât cea în care a fost numit, precum și cu funcțiile de demnitate publică.

(2) Funcționarii publici nu pot deține alte funcții și nu pot desfășura alte activități, remunerate sau neremunerate, după cum urmează:

a) în cadrul autorităților sau instituțiilor publice;

b) în cadrul cabinetului demnitarului, cu excepția cazului în care funcționarul public este suspendat din funcția publică, în condițiile legii, pe durata numirii sale;

c) în cadrul regiilor autonome, societăților comerciale ori în alte unități cu scop lucrativ din sectorul public

d) în calitate de membru al unui grup de interes economic.

(3) Nu se află în situație de incompatibilitate, în sensul prevederilor alin. (2) lit. a) și c), funcționarul public care:

a) este desemnat printr-un act administrativ, emis în condițiile legii, să reprezinte interesele statului în legătură cu activitățile desfășurate de operatorii economici cu capital ori patrimoniu integral sau majoritar de stat, în condițiile rezultate din actele normative în vigoare;

b) este desemnat printr-un act administrativ, emis în condițiile legii, să participe în calitate de reprezentant al Ministerului Sănătății în cadrul unor organisme sau organe colective de conducere constituite în temeiul actelor normative în vigoare;

c) exercită un mandat de reprezentare, pe baza desemnării de către ministrul sănătății, în condițiile expres prevăzute de actele normative în vigoare.

(4) Nu se află în situație de incompatibilitate, în sensul prevederilor alin. (2), funcționarul public care este desemnat prin act administrativ pentru a face parte din echipa de proiect finanțat din fonduri comunitare nerambursabile postaderare, precum și din împrumuturi externe contractate sau garantate de stat rambursabile sau nerambursabile, cu excepția funcționarilor publici care exercită atribuții ca auditor sau atribuții de control asupra activității derulate în cadrul acesteia și a funcționarilor publici care fac parte din echipa de proiect, dar pentru care activitatea desfășurată în cadrul respectivei echipe generează o situație de conflict de interese cu funcția publică pe care o ocupă

(5) Funcționarii publici care, în exercitarea funcției publice, au desfășurat activități de monitorizare și control cu privire la societăți comerciale sau alte unități cu scop lucrativ de natura celor prevăzute la alin. (2) lit. c) nu pot să-și desfășoare activitatea și nu pot acorda consultanța de specialitate la aceste societăți timp de 3 ani după ieșirea din corpul funcționarilor publici.

(6) Funcționarii publici nu pot fi mandatarii ai unor persoane în ceea ce privește efectuarea unor acte în legătura cu funcția publică pe care o exercită.

(7) În situația prevăzută la alin. (2) lit. b), la încheierea mandatului demnitarului, funcționarul public este reîncadrat în funcția publică deținută sau într-o funcție similară.

Art. 25. (1) Nu sunt permise raporturile ierarhice directe în cazul în care funcționarii publici respectivi sunt soți sau rude de gradul I.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul în care șeful ierarhic direct are calitatea de demnitar.

(3) Persoanele care se afla în una dintre situațiile prevăzute la alin. (1) sau (2) vor opta, în termen de 60 de zile, pentru încetarea raporturilor ierarhice directe sau renunțarea la calitatea de demnitar.

(4) Orice persoană poate sesiza existența situațiilor prevăzute la alin. (1) sau (2).

(5) Situațiile prevăzute la alin. (1) și neîndeplinirea obligației prevăzute la alin. (3) se constată de către șeful ierarhic superior al funcționarilor publici respectivi, care dispune încetarea raporturilor ierarhice directe dintre funcționarii publici soți sau rude de gradul I.

(6) Situațiile prevăzute la alin. (2) și neîndeplinirea obligației prevăzute la alin. (3) se constată, de către conducerea Ministerului Sănătății, care dispune încetarea raporturilor ierarhice directe dintre demnitar și funcționarul public soț sau rudă de gradul I.

Art. 26. (1) Funcționarii publici pot exercita funcții sau activități în domeniul didactic, al cercetării științifice, al creației literar-artistice.

(2) În situația funcționarilor publici care desfășoară activitățile prevăzute la alin. (1), documentele care alcătuiesc dosarul profesional sunt gestionate de către Ministerul Sănătății.

Art. 27. (1) Funcționarul public poate candida pentru o funcție eligibilă sau poate fi numit într-o funcție de demnitate publică.

(2) Raportul de serviciu al funcționarului public se suspenda:

- a) pe durata campaniei electorale, până în ziua ulterioară alegerilor, dacă nu este ales;
- b) până la încetarea funcției eligibile sau a funcției de demnitate publică, în cazul în care funcționarul public a fost ales sau numit.

Art. 28. (1) Funcționarii publici pot fi membri ai partidelor politice legal constituite.

(2) Funcționarilor publici le este interzis să fie membri ai organelor de conducere ale partidelor politice și să exprime sau să apere în mod public pozițiile unui partid politic.

(3) Funcționarii publici care, potrivit legii, fac parte din categoria înalților funcționari publici nu pot fi membri ai unui partid politic, sub sancțiunea destituirii din funcția publică.

Avertizarea de integritate

Art. 29. (1) Angajații Ministerului Sănătății au obligația profesională și morală de a sesiza orice abatere de care iau cunoștință, cu privire la încălcarea procedurilor, normelor, politicilor interne ale instituției, precum și a legii.

(2) În baza Legii nr. 571/2004 privind protecția personalului din autoritățile publice, instituțiile publice și din alte unități care semnaleză încălcări ale legii și în spiritul acestui Cod, se prezumă că avertizarea de integritate se bazează pe buna credință a avertizorului.

Accesul liber la informațiile de interes public

Art. 30. Personalul Ministerului Sănătății are obligația să asigure:

- a) informarea în prealabil, din oficiu, a persoanelor asupra problemelor de interes public care urmează să fie dezbătute la nivelul Ministerului Sănătății, precum și asupra proiectelor de acte normative;
- b) consultarea cetățenilor și a asociațiilor legal constituite în procesul de elaborare a proiectelor de acte normative;
- c) participarea activă a cetățenilor la luarea deciziilor administrative și în procesul de elaborare a proiectelor de acte normative, cu respectarea următoarelor reguli:
 - ședințele și dezbaterile Ministerului Sănătății sunt publice, în condițiile legii;
 - dezbaterile vor fi consemnate și făcute publice;
 - minutele acestor ședințe vor fi înregistrate, arhivate și făcute publice, în condițiile legii.

Protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date

Art. 31. (1) Personalul Ministerului Sănătății are obligația să asigure garantarea și protejarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor fizice, în special a

dreptului la viața intimă, familială și privată, cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal.

(2) Exercițarea drepturilor enunțate nu poate fi restrânsă decât în cazuri expres și limitativ prevăzute de lege.

Capitolul VI

Coordonarea, monitorizarea și controlul aplicării normelor de conduită profesională

Art. 32. (1) În scopul aplicării eficiente a dispozițiilor prezentului cod, ministrul sănătății desemnează un funcționar public pentru consiliere etică și monitorizarea respectării normelor de conduită.

(2) Funcționarul public desemnat conform prevederilor alin. (1) exercită următoarele atribuții:

- a) acordarea de consultanță și asistență personalului Ministerului Sănătății cu privire la respectarea prevederilor prezentului cod,
- b) monitorizarea aplicării prevederilor prezentului cod de conduită în cadrul Ministerului Sănătății;
- c) întocmirea de rapoarte trimestriale privind respectarea normelor de conduită de către personalul Ministerului Sănătății.

(3) Atribuțiile prevăzute la alin. (2) se exercită în temeiul unui act administrativ emis de ministrul sănătății și prin completarea fișei postului cu atribuția distinctă de consiliere etică și monitorizare a respectării normelor prezentului cod.

(4) Rapoartele prevăzute la alin. (2) lit. c), aprobate de ministrul sănătății, se comunică personalului Ministerului Sănătății și se transmit trimestrial, de funcționarul desemnat, la termenele și în forma standard stabilite prin instrucțiuni de Agenția Națională a Funcționarilor Publici.

(5) Rapoartele privind respectarea normelor de conduită vor fi centralizate la nivelul Ministerului Sănătății într-o bază de date necesară pentru:

- a) identificarea cauzelor care determină încălcarea normelor de conduită, inclusiv a constrângerilor sau amenințărilor exercitate asupra unui anagajat pentru a-l determina să încalce dispoziții legale în vigoare ori să le aplice necorespunzător;
- b) identificarea modalităților de prevenire a încălcării normelor de conduită;
- c) adoptarea măsurilor privind reducerea și eliminarea cazurilor de nerespectare a prevederilor legale.

Capitolul VII

Dispoziții finale

Art. 33 (1) Încălcarea dispozițiilor prezentului cod atrage răspunderea disciplinară a personalului Ministerului Sănătății, în condițiile legii.

(2) Personalul Ministerului Sănătății nu poate fi sancționat sau prejudiciat în niciun fel pentru sesizarea cu bună-credință a comisiei de disciplină competente, în condițiile legii, cu privire la cazurile de încălcare a normelor de conduită.

(3) În cazurile în care faptele săvârșite întrunesc elementele constitutive ale unor infracțiuni, vor fi sesizate organele de urmărire penală competente, în condițiile legii.

(4) Personalul Ministerului Sănătății răspunde potrivit legii în cazurile în care, prin faptele săvârșite cu încălcarea normelor de conduită, creează prejudicii persoanelor fizice sau juridice.

(5) Codul intră în vigoare la data aprobării lui prin ordin de ministru.